

[Ebba Strange]

Jeg er ærlig talt lidt rystet over, at de oplysninger, som hr. Bernhard Baunsgaard kom med om kriminalforsorgens undersøgelse, som jeg kommenterede ganske lidt, og som hr. Bernhard Baunsgaard uddybede, kommer som en overraskelse for statsministeren, hvis redegørelse vi diskuterer i dag. Den sidste undersøgelse, som hr. Bernhard Baunsgaard og jeg nævnte i dag, er ny. Den har ligget på retsudvalgets bord, et års tid ganske vist, så den kunne nemt have været i statsministerens besiddelse, inden han skulle give os redegørelsen, men indholdet er for så vidt ikke nyt. Det er det samme billede, vi har kunnet se, hver gang vi har prøvet at give et billede af den almindelige fangebefolkning, og jeg synes, det er temmelig rystende, at vi skal udsættes for, at statsministeren tager det som en stor nyhed og siger, at så må vi jo se, hvad vi kan gøre ved det. Det er aktiv socialpolitik, der skal til, og det prøvede jeg at sige i mit første indlæg, og det får jeg så ikke tid til at uddybe nu.

Jeg vil gerne sige til justitsministeren, at vi selvfølgelig også er interesseret i at få et samråd om Dahlgaard-udvalgets betænkning og det notat, der er kommet fra justitsministeren i den anledning.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var fru Ebba Stranges bemærkninger om, at justitsministeren syntes, at vi kunne have talt lidt mere om selve dette med straffen og straffens afskrækkende virkning, som jeg også gerne vil kommentere.

Jeg tror, at fængselsstraf og straffens længde vil have en afskrækkende virkning i nogle situationer. Jeg tror f.eks., den vil have en afskrækkende virkning for, skal vi kalde det den øverste mellemklasse og overklassen, når de har ansvaret for miljøforbrydelserne og arbejdsmiljøet. Den vil også have en afskrækkende virkning, hvis den, som fru Ebba Strange sagde, skal inddrages i afgørelsen af, om det nu kan betale sig, at man bliver forbryder. Men det forudsætter, at der er tale om et bevidst valg, at nogen vælger som levevej at være forbryder. Det er klart, hvis man må indkalkulere, at man skal tilbringe så og så stor en del af sit liv i fængsel, hvis man vælger den levevej, at den vil kunne virke afskrækkende.

Derfor syntes jeg, at det var en helt afgørende fejl, at man ikke havde inddraget undersøgelsen af, hvad det er for mennesker, der begår de fleste straffelovsovertrædelser i dette land. Er det folk, som bevidst har valgt at være forbrydere, fordi det er en nem udvej? Der viser den undersøgelse, som fru Ebba Strange og jeg henviste til, at sådan forholder det sig ikke. Det store antal af straffelovsovertrædere er folk, der føler, at de i forvejen er i en sådan situation, at det kan såmænd være ligegyldigt, om de kommer i fængsel eller ej. Nogle af dem kan måske oven i købet synes, hvis det er vinter, at det kan såmænd være meget rart at komme i fængsel, så får de da i hvert fald varme og mad hver dag.

Det er den situation, vi skal tackle, og det er derfor, det var så beklageligt, at det ikke var med. Derfor ville det være at bringe os på afveje, hvis justitsministeren og statsministeren, som har så travlt med at snakke sammen – forhåbentlig om det, som dagens debat drejer sig om – hører det, hvis man ikke har dette med i en redegørelse. Som jeg sagde før, kan det ikke være statsministerens ansvar.

Jeg håber, at denne undersøgelse, som vi ikke har så mange af herhjemme, vil indgå i arbejdet med stor vægt. For hvis vi tager det alvorligt, at vi skal nå til at forebygge kriminalitet og bringe den ned, er det nødvendigt, at vi sætter ind dér, hvor de folk, der begår straffelovsovertrædelserne, befinder sig, og ikke alle mulige andre steder. Det vil være at komme på afveje at diskutere straffens afskrækkende virkning, for den eksisterer ikke for denne store gruppe.

Tinning (VS):

Statsministeren talte om, at netop det, at debatten er en redegørelsesdebat, kan – med statsministerens ord – friste til saglighed.

Jeg synes, det lykkedes justitsministeren totalt at undgå at falde for den fristelse. Jeg skal ikke sige meget andet til justitsministeren, end at selvfølgelig findes der former for forbrydelser, f.eks. miljøforbrydelser, hvor det er en udmærket idé med en højere straf. Det er helt fint at få det ind i billedet. Men jeg synes ikke, der er nogen grund til at kritisere ordførerne for, at det ikke er nævnt, når vi faktisk står med en redegørelse fra statsmi-